Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiçbirimiz!

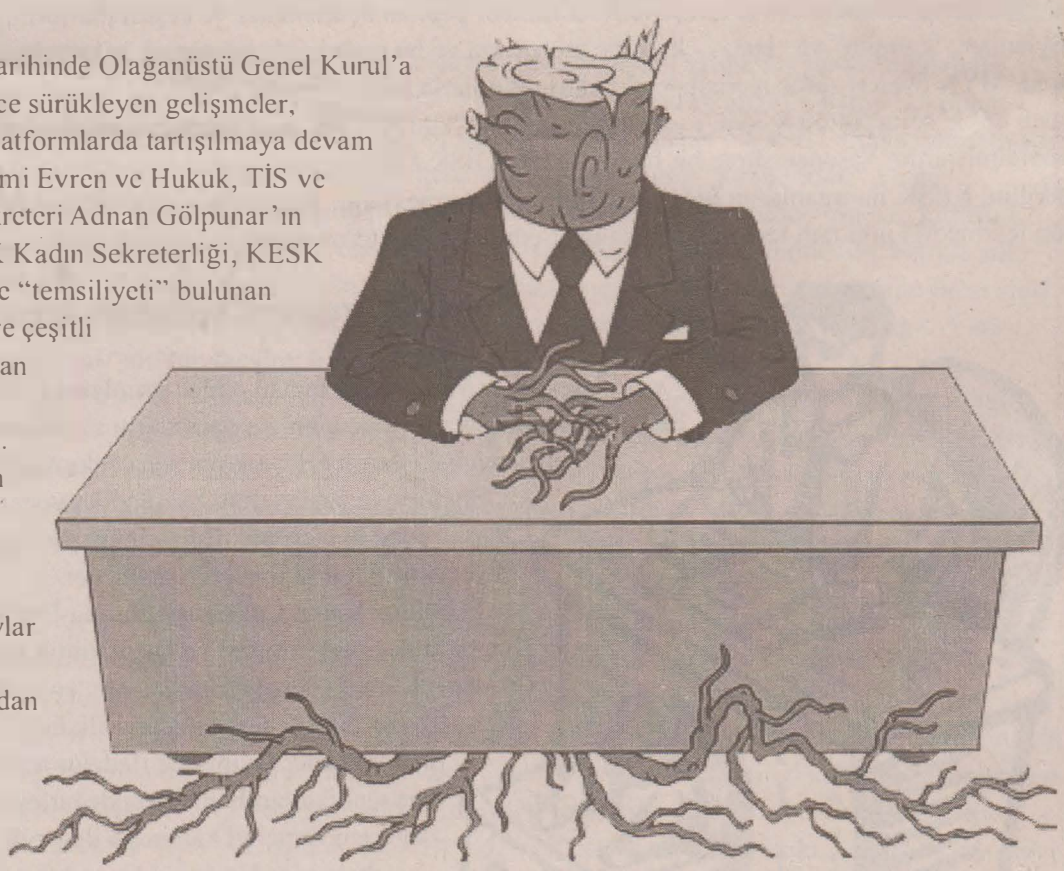
kamu emekçileri bülteni

Aylık bülten * Sayı 36 Aralık 2010 * Fiyatı 1 TL

KESK'te Olağanüstü ve Olağan Genel Kurul süreçleri ve görevler

KESK 8 Ocak 2011 tarihinde Olağanüstü Genel Kurul'a gidiyor. KESK'i bu sürece sürükleyen gelişmeler, sendikalarda ve çeşitli platformlarda tartışılmaya devam ediyor. Genel Başkan Sami Evren ve Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreteri Adnan Gölpunar'ın istifası sonrasında KESK Kadın Sekreterliği, KESK MYK ve MYK içerisinde "temsiliyeti" bulunan gruplar başta olmak üzere çeşitli sendikal gruplar tarafından açıklamalar ve değerlendirmeler yapıldı. Yapılan bu açıklamaların her biri, açıklamayı yapanların sendikaların mevcut dinamikleri içerisinde olması ve olaylar karşısındaki duruşlarını ortaya koyması bakımından üzerinde durulmayı zorunlu kılıyor. Bu açıklamalar önemlidir, çünkü yapılan açıklamaların bizzat kendileri KESK ve sendikalarımızın fiili-meşru mücadele çizgisinden uzlaşmacı-icazetçi çizgiye nasıl getirildiği ve taban dinamiklerine dayalı bir yapıdan bürokratik yapılara nasıl dönüştürüldüğü konusunda açık fikirler vermektedir.

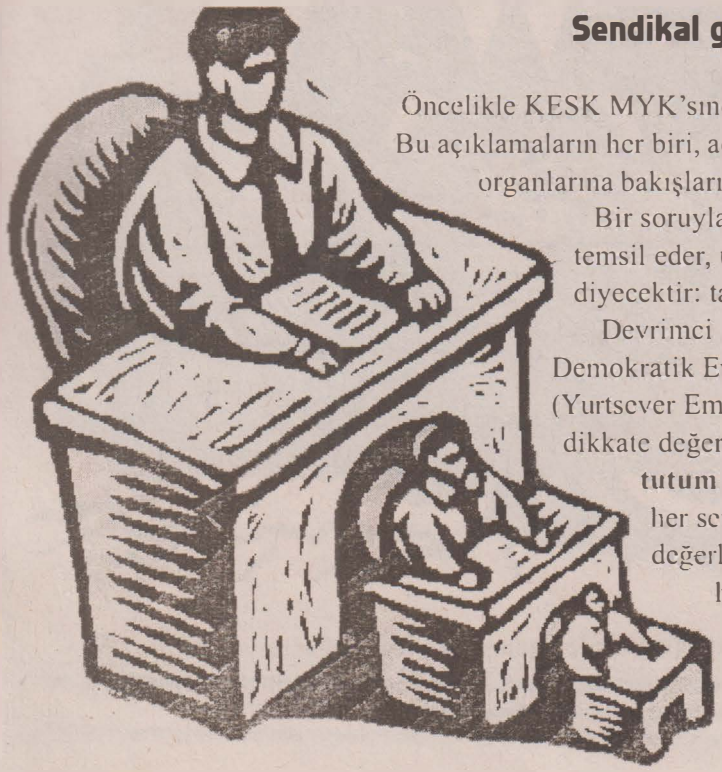
"Komplo" mu "Taciz" mi?

Sami Evren tarafından yapılan açıklamada kendilerinin "taciz" iddiasına ilişkin olarak KESK Genel Sekreteri'nin istifa etmesi ve disiplin kurulunun işletilmesi yönündeki önerilerinin kabul edilmemesi nedeniyle istifa etmek durumunda kaldıkları beyan edilmiştir. Bu istifalar sonrasında KESK adına ilk açıklama KESK Kadın Sekreterliği tarafından yapılmış, yapılan açıklamada iddianın KESK'i yıpratma ve karalamaya dönük olduğu ileri sürülerek, Sami Evren ve arkadaşlarının bu yıpratma ve karalama kampanyasının bir parçası oldukları iddia edilmiştir. Sonrasında ise KESK MYK adına bir açıklama yapılarak, sorun referandumla ilişkilendirilerek olaya yeni bir "boyut!" kazandırılmıştır.

Burada dikkat çeken nokta şudur: İstifa edenler "taciz" iddiasının doğru olduğu sonucuna varmış olacaklar ki, konuyu Genel Sekreter'in istifası isteği üzerinden sürdürmeye çalışırken, öteki taraftakiler ise hem iddianın kendisini "ciddiye aldıklarını (!)" ileri sürmekte ve hem de taciz iddiasının doğru olmadığı sonucuna varmış olacaklar ki "komplo" gibi bir söylemle sorunu bir başka boyuta taşımaya çalışmaktadırlar. Oysa yapılması gereken kendisine taciz edildiği iddiasını MYK'ya taşıyan KESK çalışanı kadın emekçinin iddiasını ciddiye almak ve olayı disiplin kuruluna taşımak olmalıydı.

Nasıl ki Evren ve Gölpunar'ın MYK'da yaşanan gelişmeleri kendi sıfatları ile örgüte taşımak yerine istifa ederek kamuoyuna taşımaları doğru bir davranış biçimi değilse ve KESK'e zarar vermişse, MYK'nın diğer bölümünün de iddia sahibi kadın emekçinin başvurusu üzerine konuyu disiplin kuruluna taşımak yerine farklı zeminlerde çözüm aramaya girişmeleri ve nihayetinde kendi vardıkları sonuçlar üzerinden "komplo" sonucuna varmaları doğru bir davranış biçimi değildir ve KESK'e zarar vermiştir.

Sorun "taciz" iddiasının doğru olup olmadığı sorunu değildir. Buna karar vermek de şu veya bu gruba, şu veya bu yöneticiye düşmez. MYK bileşenleri tarafından yapılan açıklamalar ve çeşitli platformlarda ortaya konulan söylemler, "komplo" ve "taciz" ekseninde oturmakta ve bu sayede olayın gerçek kapsamı gizlenmektedir. Gerçek şu ki, MYK üyeleri süreç içerisinde aldıkları tutumlarla taciz iddiasını "KESK'e tacize" dönüştürmüşler, burjuva basın eliyle sermayenin KESK'i yıpratmaya dönük "komplo"larına ve karalama kampanyalarına zemin hazırlamışlardır. Yaşanan süreç bir bütün olarak KESK MYK'sının örgütsel işleyiş hukukunu ayaklar altına aldığını, KESK'in organlarını hiçe saydıklarını göstermektedir. Yapılan her açıklama ise bu yanıyla özeleştirel bir yön içermediği gibi tam tersine yanlışta ısrar edildiğini göstermektedir.

Sendikal grupların tutumları üzerine

Öncelikle KESK MYK'sında temsil edilen grupların açıklamalarını ele alacağız. Bu açıklamaların her biri, açıklamayı yapanların sendikalara ve sendika organlarına bakışlarını ortaya koymaları bakımından anlamlıdır.

Bir soruyla başlayalım: bir sendika yöneticisi grubunu mu temsil eder, üyeleri mi? Bu sorunun yöneltildiği her insan şöyle diyecektir: tabii ki üyeleri temsil eder.

Devrimci Kamu Çalışanları, Kamu Emekçileri Cephesi, Demokratik Emek Meclisi ve Demokratik Emek Platformu (Yurtsever Emekçiler) tarafından yapılan açıklamalar bu konuda dikkate değerdir. Bu açıklamaların ilk üçü **"biz MYK'da şöyle tutum aldık"** biçiminde ifadeler taşımaktadır. Kuşkusuz her sendikal grubun süreci değerlendirmesi ve yaptığı değerlendirmeleri kamuoyu ile paylaşması en doğal hakkıdır. Ne var ki bu açıklamalar bizzat MYK üyelerinin yerine yapılmakta, MYK üyelerinin ağzından konuşulmaktadır. Sanki bu MYK üyeleri yönetim mekanizmalarında gruplarının temsilcisi olarak bulunuyorlarmış gibi! Bu davranış biçimi

solun bilindik alışkanlıklarından biridir ve özünde sendikaların örgütsel bağımsızlığını tanımamak, grupsal varlıklarını sınıfın üzerinde görüyor olmak anlamına gelmektedir. Demokratik Emek Platformu nun açıklamasında böyle bir tutum bulunmamakla birlikte, "KESK'teki taciz iddiası kadın yapımız tarafından yapılan diyalog, görüşme ve araştırmalar sonucu açığa çıkarılmış; asılsız, iftira ve bir komplo olduğu anlaşılmıştır" denilmektedir. Demokratik Emek Platformu'nun bu açıklaması da diğerleri gibi sendikaların bağımsız örgütler olarak tanınmadığını göstermektedir. Eğer bir grubun kendi içerisinde yaşanan bir olay söz konusu olsaydı, yaşanan olay karşısında ilgili grubun araştırma yapması ve sonuca varması yerinde bir davranış olurdu ve yalnızca kendilerini bağlardı. Ne var ki, taciz iddiası herhangi bir yapının kendi içinde ortaya çıkmış bir iddia değil, KESK Genel Sekreteri'ne dönük olarak ortaya atılmış bir iddiadır ve bu iddiayı araştırıp sonuca bağlamak da şu veya bu grubun değil bizzat KESK organlarının işidir. Bundan ötesi KESK'i ve KESK organlarını tanımamak anlamına gelir.

KESK MYK'sı sorunu KESK organlarına taşımak şöyle dursun, gruplar arası ilişkilerle çözümleme arayışına girişmişlerdir. Öyle ki bu arayış, MYK'da kadrosu bulunmayan sendikal gruplara kadar genişlemiştir. KESK MYK'sının önündeki sorunu KESK'in kendi organları içerisinde çözüme kavuşturma iradesi göstereceği yerde, farklı grupsal ilişkiler üzerinden çözüm aramaya yönelmesi de tuttukları mevzilere bakış açılarını ortaya koymaktadır. Şu iyi bilinmelidir ki, her bir sendika yöneticisi şu veya bu gruba karşı sorumlu olmadan önce, yöneticisi olduğu sendikaya karşı sorumludur. Bu iki ayrı olguyu birbiriyle karıştırmak ve bu sorumluluğu unutmak, sendikaları şu veya bu grubun arka bahçesi olarak görmekten başka bir anlam taşımamaktadır.

Genel kurullar süreci ve devrimci temellerde dönüşüm ihtiyacı

Taciz iddiası karşısında MYK tarafından alınan tutum ve davranışlar, sendikal grupların sürece müdahale tarzları, KESK'te ve grupsal yapılarda bürokratik işleyişe işaret etmektedir ve bürokratizmin hangi boyutlara ulaştığının açık göstergesi durumundadır. Bürokratizm olgusu KESK'te son yaşanan olaylarla ortaya çıkmamıştır ve tek başına bununla açıklanamaz. Sorun yalnızca yönetimlere seçilmiş insanların "karakterleri" ile de açıklanamayacak kadar kapsamlıdır. Sendika bürokratlarını bürokrat yapan ve temsil ettikleri emekçi kitlesine yabancılaştıran tek başına onların karakterleri değil, bizzat sendikal işleyişin ve yapının kendisidir. Bürokratik sendikal yapıların gelişimini besleyen temel olgu ise uzlaşmacı sendikal çizgidir. Bu çizginin bir adım ötesi sınıf işbirlikçiliğidir ki, sınıf işbirlikçiliğini görev edinmiş sendikal yapıların birer ihanet merkezleri olduğu ve bu yapılardaki bürokratlaşmanın kast niteliği taşıdığı bilinmektedir.

Bugün KESK ve sendikalarımızdaki bürokratizmin bir başka göstergesi ise bizzat bu sendikaların çalışanları karşısındaki tutumudur. "Asgari geçim standardı" üzerinden kamu çalışanlarına temel ücret ödenmesini talep eden KESK ve sendikalarımız, her nedense sendika çalışanlarının ücretleri söz konusu olduğunda tüm ilkelerini unutmaktadırlar. Sendika çalışanı işçilerin sendika yöneticisinden daha düşük ücret alıyor olmaları onlar için sorun olarak görülmemektedir. Makam arabası, makam odaları, yurt dışı gezileri vb. de sorun olarak görülmemektedir.

Sendikalarda her şeyden önce mücadele anlayışında bir dönüşüme ihtiyaç olduğu açıktır. Sendikalarımızın fiili-meşru mücadele çizgisine yeniden oturtulması hayati bir önem taşımaktadır. Ne var ki, mücadeleci bir sendikal çizginin hakim kılınabilmesi tek başına yönetimlere gelecek unsurların devrimci bir kimlik taşıyor olmaları ile sağlanamaz. Bu ancak sendikaların mevcut yapılarının da dönüştürülmesi ile mümkündür. Bunun için öncelikle 4688 sayılı yasa sonrasında hızla sendikalarımızı sarmalayan bürokratik yapının dönüştürülmesi gerekir. Sendikalarımızda bugün hakim olan burjuva demokrasisidir. Temsiliyete dayanan, tabanın söz ve karar sahibi olmadığı yapılarda olsa olsa burjuva demokrasisi olur. İşçi sınıfı demokrasisi ise çoğulculuğu, tabana dayalı karar mekanizmalarını, söz ve karar hakkının geniş tabanlı organlar eliyle kullanılmasını gerektirir.

Sendikalarımızın birer sınıf mücadelesi örgütü olarak yeniden inşası için, öncelikle tabana dayalı bir yapıyı inşa etmemiz ve bürokratik yapıyı dağıtmamız gerekir. Bunun için önümüzdeki sendika genel kurullarında tüzüksel değişikliklere gidilmeli, profesyonellik sınırlanmalı, genel kurul süreleri iki yıla düşürülmeli, şubelerde şube temsilciler kurulu ve merkezlerde merkez temsilciler kurulu gibi geniş tabanlı organlar karar organları olarak

tanımlanmalı, başkanlar kurulu gibi yapılanmalara son verilmeli, delegelik sistemine son verilerek seçimlerin işyerlerine konulan sandıklar aracılığıyla yapılması yönünde düzenlemelere gidilmelidir. Bu konularda alınacak tutum tüm sendikal dinamikler açısından turnusol işlevi görecektir. 8 Ocak'ta yapılacak Olağanüstü Genel Kurul'da seçilecek yönetim, gündelik mücadelenin ihtiyaçlarının yanı sıra KESK'in ve sendikalarımızın devrimci temellerde dönüşüm ihtiyacına yanıt verecek bir temelde yeniden yapılandırılması amacı doğrultusunda Olağan Genel Kurul sürecinin örgütlenmesinde etkin bir rol oynamalıdır.

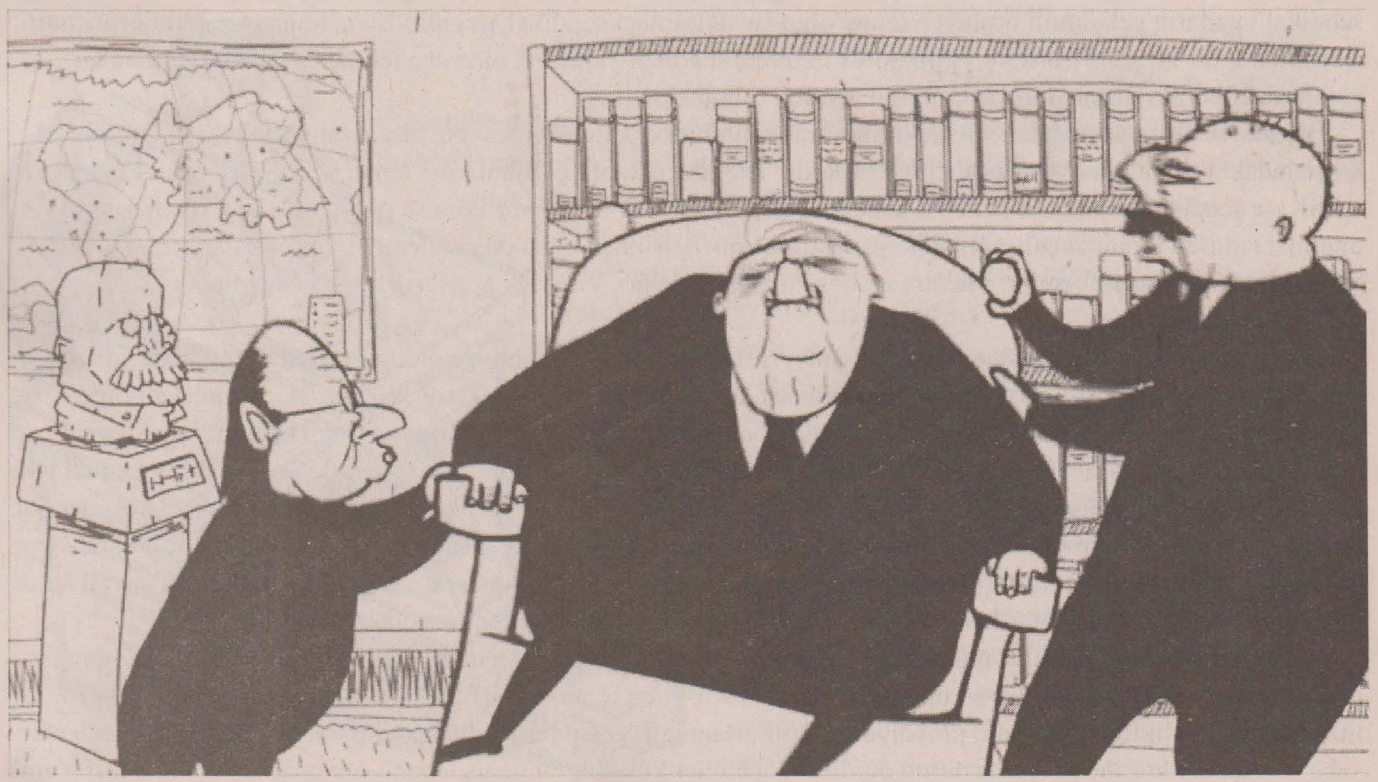
Genel Kurullar hangi zeminlerde tartışılmalı

Sendika şubelerinde olağan genel kurul süreçleri başlamış bulunuyor. Şubelerin genelinde ise genel kurullar kulisler biçiminde yürütülüyor. Kulislerde yürüyen genel kurul çalışmalarının şube dinamiklerini kapsayamayacağı, güçlü bir irade açığa çıkartamayacağı ve bugün gerekli olan dönüşüm ihtiyacına hizmet etmeyeceği açıktır. Söylemde ne denirse densin, geçmiş olumsuz pratiği ve aynı klasiği sürdürenlerin söylemleri de samimi olarak nitelendirilemez.

Şubelerden başlayarak, tüm bir genel kurul süreci işyerleri ve şubelerde yapılacak geniş katılımlı toplantılar üzerinden yürütülmeli, sendikalarımızın yapısal sorunları ve ihtiyaçları bu zeminlerde tartışılmalı, genel kurula taşımacak karar önergeleri buralarda belirlenmeli ve yönetimlere aday olacaklar bu toplantılarla açığa çıkartılmalı, her türlü delege ve yönetim pazarlığından uzak durulmalı, merkez genel kurul delegeleri bizzat bu toplantılarda belirlenmelidir.

Devrimci-öncü kamu emekçileri, genel kurulların kulislerde yürütülmesinin önüne geçme yönünde çaba harcamalı, işyerleri ve şubelerde geniş katılımlı toplantılar örgütlenmesi yönünde adımlar atmalıdırlar. "Bir senden üç benden" pazarlığına indirgenmiş, yönetimlerde bulunmak için her yolu mübah gören anlayış ve yapı ile sendikalarımızın fiili-meşru mücadele çizgisine çekilemeyeceği, sınıf eksenli bir dönüşümün gerçekleştirilemeyeceği açıktır.

Sosyalist Kamu Emekçileri

KESK'te yaşanan gelişmeler üzerine açıklama...

Bürokratik çürümeye karşı KESK'e ve değerlerine sahip çıkalım!

KESK'te yaşanan gelişmeler üzerine açıklama...

Bürokratik çürümeye karşı KESK'e ve değerlerine sahip çıkalım!

KESK Genel Başkanı Sami Evren ve Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreteri Adnan Gölpunar'ın istifası ile birlikte yaşananlar bir kez daha sendikal hareketteki çürümeyi gözler önüne sermiştir. Karşılıklı açıklamalar ile devam eden süreç gelinen yerde kapsamlı bir değerlendirmeyi ve kamu emekçileri başta olmak üzere tüm kamuoyuna gelişmeler üzerine tutumumuzu açıklamayı zorunlu kılmaktadır. Şurası açıktır ki, KESK'teki taciz iddiası üzerinden şekillenen ve yaşanan istifalarla ayyuka çıkan gelişmeleri, yalnızca istifalar ve karşılıklı ortaya sürülen iddialar üzerinden değerlendirmek, sorunun kaynağına inmeyi ve bu kaynağı kurutmayı olanaksız kılacaktır.

"KESK'te taciz"den "KESK'e tacize"!

KESK'te yaşanan istifalara neden gösterilen "cinsal taciz" iddiası çok öncesinde çeşitli kadın örgütleri tarafından kamuoyuna taşınmış bulunuyordu. İstifalar ile olay burjuva basında da geniş bir yer buldu. Öyle ki yaşananlar, kimi TV kanalları tarafından en ince ayrıntısına kadar kamuoyuna taşındı ve KESK'e yönelik bir saldırıya dönüştürüldü. Burjuva basının kolları sıvaması anlaşılır bir durumdur. Nihayetinde KESK tüm değerler sistemini, onyıllar boyu sermaye devletinin ve burjuva basının yoğun saldırılarına karşı militan mücadelesi içerisinde yaratmıştır. Bunun için çürümüş düzen güçleri bu olayın üzerine atladılar. Ne var ki, özellikle de 4688 sayılı yasa sonrasında, sendikalarımızda hakimiyetini pekiştiren reformcu anlayışlar KESK'i, fiili-meşru mücadele çizgisinden uzaklaştırmış, yasalar içerisine hapsetmiş, kamu emekçisine ve işçi sınıfının gündemlerine yabancılaştırmış, bürokratik bir yapıya dönüştürmeyi başarmışlardır.

Sermaye sınıfı ve onun basınının fırsatı değerlendirip gelişmeleri KESK'e dönük bir saldırı kampanyasına dönüştürme çabasının anlaşılır olduğunu söylemiştik. Ne var ki, "cinsel taciz" iddiası ile başlayan gelişmeler, bizzat KESK MYK'sı tarafından "KESK'e tacize" dönüştürülmüştür. Gerisindeki nedenler ne olursa olsun KESK Genel Başkanı'nın süreci istifa biçiminde kamuoyuna taşıması, taşıdığı sıfat ile KESK ve bağlı sendikaların kamuoyuna taşıyabileceği ve sendikaların kurullarında tartıştırabileceği bir konuyu KESK'teki görevini bırakarak dile getirmesi KESK'e hiçbir katkı sunmamıştır. "Hangi niyetle" böyle bir tutum geliştirildiği bir yana, bu tutumun KESK'e ve kamu emekçileri hareketine olumlu hiçbir katkısı bulunmadığı gibi, kendilerini yaşanan süreçteki sorumluluktan da kurtarmamaktadır.

Öte yandan istifa edenlerin bu davranışını "öteki taraf"ın kendisini aklamaya dönük kullanması, ayrıca olayların "komplo iddiaları" ile örtülmesi yönünde bir çabaya dönüştürülmesi de kabullenemez. Tüm MYK üyeleri KESK'in değerlerini ayaklar altına almanın ve sermaye basınına malzeme sunmuş olmanın ağır sorumluluğunu taşımaktadırlar. Uzun bir zaman dilimini kapsayan bir süreçte ciddi bir iddia karşısında geliştirilen tutumlar ile KESK'in yaratmış olduğu değerler ayaklar altına alınmış, bu yönüyle de KESK'te

taciz iddiası bizzat KESK MYK üyelerince KESK'e tacize dönüştürülmüştür.

MYK üyeleri KESK hukukunu çiğnemiştir

Bilindiği ve yansıdığı kadarıyla KESK Genel Sekreteri'nin bir KESK çalışanı kadın emekçiye tacizde bulunduğu iddiası ilk olarak 6-7 ay önce ortaya çıkmıştır. Kamuoyuna yansıdığı kadarıyla KESK'teki işinden de istifa eden kadın emekçi öncelikle KESK içerisinde bir çözüm arayışına girmiş, bir noktadan sonra da konuyu yargıya taşımış ve çeşitli müdahaleler sonrasında davasını geri çekmiştir. KESK MYK'sı ise böylesine ağır bir itham karşısında konuyu disiplin kurullarına taşımak yerine aylarca gizleme yoluna gitmiştir. MYK bu iddiayı yetkili organlarına taşımak, aydınlığa kavuşturma çabasına girişmek şöyle dursun, böyle bir yetkisi olmadığı halde Kadın Sekreterliği üzerinden bir soruşturma yürüterek konuyu kapatma çabasına girişmiştir. Üstelik KESK içerisindeki kimi sendikal gruplarla konu değerlendirilmiş, KESK'in kendi organları hiçe sayılmıştır. Mevcut KESK MYK'sı açık bir biçimde KESK hukukunu çiğnemiş, sorunun çözümünü kendi organları yerine çeşitli sendikal gruplar üzerinden başka yerlerde arama çabasına girişmiştir. Bu, mevcut KESK yönetiminin KESK'in kendi yetkili organlarını ciddiye almadığı, önemsemediği anlamına gelmektedir. Dahası istifa edenler dışında kalan KESK yöneticileri, taciz iddiasını Disiplin Kurulu'na taşımamakla kalmamış, istifa edenleri Disiplin Kurulu'na göndermekle yetinmiştir.

Sami Evren tarafından yapılan açıklamada uyuşmazlığın Genel Sekreter'in istifası üzerinde kilitlendiği anlaşılmaktadır. Şurası çok açıktır ki, nasıl ki böylesine ağır bir ithamı inceleyip sonuca bağlamak Kadın Sekreterliği'nin işi olamayacaksa, kendi yargıları üzerinden tutum geliştirerek KESK Genel Sekreteri'ni istifa etmeye çağırmak da herhangi bir MYK üyesinin görevi olamaz. Olayları aydınlığa kavuşturmak ve bir yaptırım uygulanacaksa buna karar vermek KESK MYK'sının görevi değildir. Neresinden bakılırsa bakılsın, mevcut KESK yöneticileri KESK'in değerlerini ve örgütsel işleyiş hukukunu ayaklar altına almanın ve uzun bir süredir KESK kamuoyundan iddiaları gizlemiş olmanın utancını taşımaktadırlar.

Hangisi esas: KESK organları mı, sendikal gruplar mı?

Taciz iddiasının KESK MYK'sına taşınması sonrasında MYK'nın konuyu ilgili kurullara taşımak yerine, aylarca gizleme yoluna gittiği, konunun yargıya taşınması sonrasında ise bazılarının kendisine tacizde bulunulduğu iddiasını taşıyan kadın emekçiyi davadan

vazgeçirme çabasına giriştiği bilinmektedir. İddianın gerçek olup olmadığı bir yana, böylesine ağır bir itham karşısında gösterilen bu davranış biçimi ağır bir sorumluluğu içermektedir. Çünkü hiçbir MYK üyesinin böylesine ağır bir iddiayı hasıraltı etme çabasına girişmeye hakkı yoktur. Bu her şeyden önce emekçi kadın mücadelesinde önemli bir yer tutan KESK'in, kadın sorununa bakışı ve taşıdığı geleneklerle örtüşmemektedir. Peki ya iddia gerçekse? Bu durumda mevcut yönetim kadın emekçiyi yaşadıkları ile başbaşa bırakmış olmanın sorumluluğunu taşıyor olacaktır. Peki ya gerçekten bir komplo ise? Bu durumda da KESK Genel Sekreteri, ilgili kurullar tarafından gerçekler aydınlatılmadığı için kamuoyu önünde "taciz" iddiası karşısında aklanmamış olacaktır. Peki ya KESK? KESK ise yaratmış olduğu geleneklerin ayaklar altına alınmasının sorumluluğu ile yaşayacaktır. Hiçbir MYK üyesinin buna hakkı yoktur!

Fakat olayın bir başka boyutu ise sorunu yetkili organlara taşıma yoluna gitmeyen MYK bileşenlerinin kimilerinin sorunu sendikal gruplarla merkezi düzeyde görüşmüş olmasıdır. Bu görüşmelere katılan sendikal grupların katkılarının hangi yönde olduğu burada önem taşımamaktadır. Bu her şeyden önce reformcu solun sendikalara bakışını ortaya koymaktadır. Yaşanan her gelişmeye grupsal ihtiyaçlarından bakmak reformist solun bilinen alışkanlığıdır ve bu alışkanlık sendikalarımızda organ işleyişini kötürümleştirmektedir. KESK MYK'sının kendi organlarını işletmek yerine bu tür görüşmeler ile sorunu çözüme kavuşturma çabasına girişmesi ise bunun yeni bir örneği olarak KESK'i tahakküm altına almaktan başka bir anlam taşımamaktadır.

Taciz iddiası disiplin kuruluna taşınmalı ve mevcut KESK yönetimi istifa etmelidir!

Ortada bulunan taciz iddiası bir yana KESK MYK'sı bir bütün olarak meşruiyetini yitirmiştir. KESK'i böylesine ağır bir ithamla yaşamaya mahkum etmek hiçbir MYK üyesinin hakkı değildir. Taciz iddiası bir an önce disiplin kuruluna taşınmalı, KESK hukukunu ayaklar altına alan, yaşanan süreçle ilgili olarak kamuoyu önünde aynı derecede sorumluluğu bulunan tüm MYK üyeleri istifa etmelidir.

Kuşkusuz bunlar yalnızca geçici çözümler olabilir. Başından sonuna kadar süreç açık bir biçimde sendikal hareketteki çürümeyi gözler önüne sermiştir. Sendikalarımızda bürokratik işleyiş ve mekanizmalar öylesine gelişmiştir ki, sendika bürokratları bulundukları zemini kaybetmeme pahasına KESK'i yıpratan tutumlar geliştirmekten geri durmamaktadırlar. Bu durum yıllardır sendikalardaki bürokratik alışkanlıklar karşısında tedbirler alınmasını talep eden devrimci kamu emekçilerini bir kez daha teyit etmektedir. Sorun yalnızca bir olayı çözümlemek değil, değerlerin çiğnenmesi sonucunu doğuran olguların gerçek kaynaklarına inmektir. Bu ise sendikalarımızda köklü bir dönüşümü, yöneticisinin emeğe ve sendikasına yabancılaşmasında rol oynayan profesyonelliğin sınırlandırılmasını, karar ve yönetim mekanizmalarının tabana yayılmasını vb. zorunlu kılmaktadır. Gerek son yaşanan olaylar zinciri ve gerekse de 4688 sayılı yasadan bugüne sendikal harekete yön veren eğilimlerin yarattığı sonuçlar bunu zorunlu kılmaktadır.

Öncü kamu emekçilerine çağrımızdır!

Bugün KESK'te yaşanan tasvip edilemez olaylar karşısında KESK'i ve değerlerini sahiplenmek ve savunmak gerekmektedir. Bu ise sendikal bürokrasiye çürümeye karşı mücadele etmek demektir. Bu mücadele öncü kamu emekçilerinin ve kamu emekçileri hareketi içerisindeki devrimcilik iddiasındaki sendikal grupların ertelenemez sorumluluğudur.

Yaşanan gelişmeler şu veya bu tekil olguya indirgenemeyeceği gibi, KESK'in fiili-meşru mücadele ile yaratmış olduğu değerler genel kurul ya da koltuk hesaplarına heba edilemez. Bir an önce KESK MYK'sı istifa etmeli, KESK disiplin kurulu işletilmeli, genel kurul olağanüstü toplanmalı, yaşanan olayların aylar boyunca KESK'i ve sendikalarımızı kilitlemesine izin verilmemeli, onyılların ürünü olan bürokratik alışkanlıkların ve zihniyetin sendikalarımızdan sökülüp atılması için gerekli tüzüksel tedbirlerin alınması yönünde adımlar atılmalıdır. Şu iyi bilinmelidir ki, fiili-meşru mücadele çizgisini yitirmiş, bürokratizmle sakatlanmış bir KESK, kamu emekçileri hareketine önderlik edemeyeceği gibi, böylesi bir KESK'te "koltuklara" sahip olmak da kimseye yarar sağlamayacaktır.

Başta devrimci-demokrat sendikal grupları ve öncü kamu emekçileri olmak üzere tüm kamu emekçilerini, KESK'i ve sendikalarımızı fiili-meşru mücadele çizgisi, bu çizginin yarattığı değerler ve devrimci temellerde dönüştürme mücadelesine çağırıyoruz.

Sosyalist Kamu Emekçileri
01 Aralık 2010

Sendika üye ve yöneticileri ile Genel Kurullar, neo-liberal saldırılar ve sendikalar üzerine konuştuk..

- Kamu emekçileri iş güvencesinin kaldırılması, esnek çalışma, kamu hastanelerinin özelleştirilmesi gibi yoğun bir saldırı dalgası ile yüz yüze. Sizce genel kurullar emekçilerin bu saldırılara hazırlanması anlamında nasıl bir rol oynamalıdır?

Bülent Çuhadar (BTS İzmir Şube Başkanı): Aftan istihdam paketine, özelleştirme davalarından işsizlik sigortasının kullanımına kadar pek çok düzenlemeyi içeren torba yasa meclis gündemine geldi. "Torba yasa"da, sermayedarların devlete olan borçlarına af getiren tasarı, emekçiler açısından ise tam bir saldırı yasası niteliğinde. "İstihdam paketi", "657 sayılı Devlet Memurları Kanunu", "işsizlik sigortasının kullanımı", "özelleştirmeye ilişkin davalar", "esnekleştirme" gibi konularda daha önce sendikaların ve meslek örgütlerinin karşı çıktığı birçok hak kaybı maddeler arasında serpiştirilmiştir.

Kamu emekçileri sendikalarının genel kurulları tam da bu gündem üzerine yapılmalı. Yapılmalı çünkü, bugüne kadar genel kurullar ne geçmişin bir muhasebesinin yapıldığı ne de gelecek sürecin planlandığı genel kurullar olarak organize edilmedi. Sadece seçime endeksli, sadece ittifakların konuşulduğu genel kurullar oldu.

Bu dönem özellikle konfederasyonumuzun geçirdiği zor dönem de dikkate alınarak, KESK'i ve sendikalarımızı yıpratmayacak, kamuoyuna kavgalı bir görüntü vermeyecek ve saldırı yasalarına karşı topyekûn mücadele kararlarının alındığı, örgütlenme modellerinin tartışıldığı, işçi sınıfının birlikte mücadele etmesinin önündeki engellerin kaldırıldığı genel kurullar olmalıdır. Sendika yönetimlerinin "siyaseten" değil sınıfın ihtiyaçları ve sendikal ihtiyaçlar üzerinden oluşturulması, direnişçi devrimci aktivistlerin tasfiye edilmediği yönetim kurulları oluşturulmalıdır.

Tam da bu süreçte sendika şubemizin genel kurulu yapılacak. Biz BTS olarak Ege Bölgesi'ni kapsayan bir şubeyiz. Sınırlarımız çok geniş. Örneğin başka bir sendikanın şube örgütlenmesinin olduğu yerde bizim temsilciliğimiz var. Tam da yukarıda bahsettiğim ihtiyaçlar üzerinden bir oluşumu hayata geçirmek için, 3 aylık bir süreçten beri Bandırma'dan- Denizli'ye kadar işyeri işyeri dolaşıyoruz. Tüm temsilciliklerimizde geniş katılımlı toplantılar yaparak, üyelerimizi karar alma sürecine katıp, oluşacak yönetimi de onların talepleri ve ihtiyaçları doğrultusunda oluşturmaya çalıştık. Çünkü bizim

tüzüğümüz KESK'e bağlı diğer sendikalardan farklı olarak seçimlerde delege sistemi değil, tüm üyeler oy kullanabiliyor. Bunun çok daha demokratik olduğunu biliyoruz.

Zeynel Abidin Kaplan (SES Manisa Şube Başkanı): Kamu emekçileri değil tüm halk yoğun bir saldırı altındadır. Daha geçenlerde üniversite öğrencilerine yapılan saldırılar henüz gündemde. Bunun yanında çiftçilerin yaşadığı borç batağı ortada. Yine asgari ücret, kayıt dışı çalışma, sendikasızlaştırma vb...

Tüm bu verdiğim örneklerin üzerine bir de kamu emekçilerinin iş güvencelerinin ortadan kaldırılması, esnek çalışma gibi saldırılar eklendiğinde hele bir de kamu hastanelerinin özelleştirmesi konusu olduğunda konu tüm toplumu ilgilendiriyor diyebiliriz. Yani özelleştirme iş güvencesi anlamında biz sağlık emekçilerini etkiliyor evet ama bunun yanında katkı ve katılım payları ile yoksul halk bu saldırıdan payına düşeni almakta.

Kamu emekçilerinin söz konusu saldırılara cevap verebileceği mükemmel bir örgütlenme olmadığına göre eldeki en iyi malzemeden yani KESK'ten bahsetmek gerekir.

KESK son üç yılının hesabını verebilecek bir pratik sergileyemedi. Bunun birçok dışsal sebebi sayılabilir. Bunlar güdümlü sendikalar, hükümetten gelen baskılar vb. Ancak tüm bunların yanında ciddi bir yönetim zaafiyeti ve sendikal araçların işlemezliği kuşku götürmez bir gerçektir.

Düşünün bir sendika MYK'sında taciz gibi ciddi bir konu altı ay konuşulsun ve bunu şube başkanları ancak basından öğrensin. Bu son yaşanan kriz bizlere bir süredir sürekli konuştuğumuz yeniden bir programla ortaya çıkma irademizin aciliyetini gösteriyor.

Fatih Yoğurtcu (Eğitim Sen Manisa Şube Başkanı): Kamuda sizin söylediğiniz gibi çok yoğun bir özelleştirme saldırısı var. Tabii bunu kamu alanında çalışan emekçilerin esnek ve güvencesiz çalıştırılması saldırısı takip ediyor. 4C, 4B gibi uygulamalar kamuda yaygın şekilde uygulanmaktadır. Ayrıca dershanelerde binlerce öğretmen geleceksiz ve güvencesiz çalıştırılmaktadır. Onbinlerce öğretmen arkadaşımız atama beklemektedir. KESK kamuda örgütlenme adımlarını toplam bu alanlar üzerinden gerçekleştirmeli. Ama bakıyorsunuz örgütün yapısı toplam emekçileri kucaklayacak bir yapıda değil. Bence öncelikle yapılması gereken örgütü bu emekçileri kucaklayacak bir noktaya getirmek. Genel kurullar gelinen noktada bu pratiği hizmet edemez.

Tokat BTS Üyesi: Genel kurullarda seçimlerden ve kimin kazanacağından çok kamu emekçilerine yapılan neo-liberal (esnek, sözleşmeli güvencesiz çalışma, taşeronlaştırma ve özelleştirme) saldırılar tartışılmalı ve nasıl bir mücadele ortaya konacağı neler yapılabileceği noktasında ortak kararlar alınıp uygulanmalıdır.

Yurdagül Şahin Demir (Tokat Eğitim Sen kadın sekreteri): Her şeyden önce KESK kurulları koltuk hesabına dayalı, kapalı kapılar ardında yapılan pazarlıklarla kimden kaç kişinin yönetime gireceğinin belirlendiği sıradan seçim atmosferinden kurtulmalıdır. Sendika kurulları sendika içi sorunların ve ülke genelinde kamu emekçilerinin karşılaştığı sorunların tartışıldığı çözüm arandığı bir sonraki döneme burada alına karalar ve tepkiler doğrultusunda başlandığı bir süreç olmalıdır. Eğer bir seçim hiçbir şeyi değiştirmiyorsa o seçimin anlamı yoktur. Neo-liberal politikalar büyük bir ustalıkla ve bin bir türlü mekanizmalarla gizlenerek uygulanmaktadır. Bu politikalar, etkili propaganda ve mücadele araçlarıyla iş yerlerinden yapılacak örgütlenmelerle boşa çıkarılabilir. Genel kurullar bu mücadele çağrısının yapıldığı, tartışıldığı yerler olmalıdır. Giderek daralan sendikal yapı ve bu daralmanın sonucu yaşanan krizler ancak bu şekilde aşılabilir.

Nurettin PARLAK (Eğitim Sen Kayseri Şube Sekreteri): 24 Ocak kararları ve 12 Eylül 1980 Amerika destekli Askeri faşist darbesinden bugüne

kadar yeni dünya düzeni dedikleri ve kurguladıkları ve uyguladıkları ekonomik ve sosyal politikalarda örgütsüz toplum hedeflenmektedir. Bunun son uygulayıcıları islam faşisti AKP iktidarı dönemi daha çetin geçmektedir. Neo liberal politikalar, kamunun özelleştirilmesi doğrultusunda sürmektedir. Sağlığın özelleştirilmesi furyası kontrolsüz şekilde devam etmektedir. Bunun karşısında toplumsal muhalefet sendikacılığı ile dur denebilir. Toplumun tüm anti-emperyalist güçleri ile işçi, köylü, memur, küçük esnaf, gençlikle geniş ortak mücadele perspektifi yaratılarak dur denebilir. Ülkemizde bunun alt yapısı mevcuttur. Ancak siyasi olarak bu işi yönlendirecek siyasi erklerde sıkıntılar mevcut. Anti-faşist, anti-emperyalist blok hızlı bir şekilde oluşturularak emek ve demokrasi mücadelesi verilmeli, meşru müdafaa ve mücadele yürütülmelidir.

Aydın Arı (İzmir Eğitim Sen 3. No'lu Şube Yönetim Kurulu Üyesi): Önemli bir rol oynamalıdır. Örgütlenme açısından geçmiş dönemin yetersizlik-aksaklıkları ciddi bir gündem maddesi olarak ele alınmalı, önümüzdeki dönemin örgütlenme ve mücadele planı çizilmelidir.

Erkin Başer (Eğitim Sen İzmir 3 No'lu Şube üyesi): Genel kurullar güçlenerek mücadeleyi yükseltmek için iyi bir fırsat olarak görülmelidir. Oysa KESK ve bağlı sendikalar için bu fırsat bir türlü gelememektedir. KESK'te bu yönde bir irade bulunmamaktadır. Tüm bu saldırılar, aynı zamanda kamu emekçileri sendikalarının potansiyel kitlesini azalttığından, mücadelenin sadece KESK bünyesinde verilmesi de güçlü bir karşı çıkışı örgütlemeye yetmeyecektir. Taşeronlaştırma, yeni ve büyük bir kamu işçisi kitlesini ortaya çıkarmıştır. KESK'liler, giderek eriyen örgütün genel kurul pazarlıkları ile daha da zayıflamasına seyirci kalmamalı ve taşeron firma işçilerinin örgütlenme çabalarına destek vermeli, onlarla dayanışma içinde olmalı ve mücadeleyi birlikte örmelidirler.

Bülent Koç (Sakarya Eğitim-Sen üyesi): Dünden bugüne uluslararası sermaye sorunsuz kar elde edebilmek, bunu büyütmek için uğraşa gelmiştir. Emekçilerin büyük mücadeleleri ve bedelleri sayesinde, elde ettikleri bütün kazanımları karlarının önünde engel olarak görmüşlerdir. Sovyetler Birliğinin yıkılması ile birlikte, bu saldırılar artırılarak sürmektedir. Bu saldırılar artarak da sürecektir. Sermaye devletleri ve bunlara bağlı militarist güçleri güçlendirerek, bu durumu sürdürülebilir hale getirmek en büyük amaçlarından biridir. Sosyal politikaları ortadan kaldırmak, sosyal hakları sıkı sıkıya de-regüle etmek amacındadır. Hastanelerin özelleştirmesi, eğitimi sermayenin ihtiyaçlarına göre yeniden yapılandırması ve parayla satın alınır hale getirmesi bunun bir örneğidir. Gerek Avrupa'daki gerekse ülkemizdeki süreç buraya doğru hızla ilerlemektedir. Genel kurulların bu durum karşısında emekçileri hazırlaması bu haliyle zor gözükmektedir. Çünkü bugün bu genel kurullardaki oluşumlara baktığımızda, genel kurullarda ağırlıklı uzlaşmacı ve oportünist çizgiler hakimdir. Bu çizginin kırılması ancak ve ancak devrimcilerin bir araya gelerek müdahalesiyle olur. Örneğin Tekel direnişi sendikalar arkasında durmadığı için sönümlenmiştir. Yapılan eylemler ve mitingler piknik havasını aşamamış, sendikaya hakim bürokratik takım, kendilerinin tatmini ve kitlenin gazını almaktan öteye eylem planlayamamışlardır. Genel kurullara baktığımızda, bu yapıların gösterişli sözler söyleyerek, emekçileri aldatma peşinde oldukları, piyasa siyasetçilerini aratmadıkları görülmektedir. Yıllarca yönetimdeler, sanki hiç yönetimde değillermiş gibi yeniden yeniden sınıf ve devrimci bir duruşu savunduklarını söyleyecek kadar yüzsüzleşmişlerdir. Bu kesimlerle sıkı bir ideolojik mücadele vermek gerekir. Deyim yerindeyse bu kurullar da emperyalizmin trafik polisliğini ve entelektüel gevezelik yapanlarla, emekçileri sınıf mücadelesine hazırlayacak ideolojiler çarpışacaktır. Bu durumum aşılmadığı taktirde fiili kürsü kullanımı söz konusu olmalıdır. Sınıf mücadelesini kendisine rehber edinenler, büyük bedelleri göz önüne alarak, fiili ve meşru mücadele hattını oluşturmalı ve direnişe geçmelidir.

- Sendikalarımızda bürokratizm ve uzlaşmacı bir sendikal çizgi hakim. Sizce sendikal harekette yaşanan tıkanmada bunların rolü nedir ve tıkanma nasıl aşılabilir?

Bülent Çuhadar: Özellikle işçi sendikalarında bürokratizm hakim durumda. Hükümetlerle çatışmayı göze alamayan, sokağa çıkmaktan çekinen, işçinin taleplerine yanıt vermeyen bir sendikal anlayış hakim.

Bunun nedenleri muhtelif elbette. Örneğin, işçilikten sendika yönetimine, başkanlığına seçilen bir işçinin yaşam standardı değişiyor. Asgari ücret ya da biraz daha fazlasını almakta iken işçinin genel gelirinin

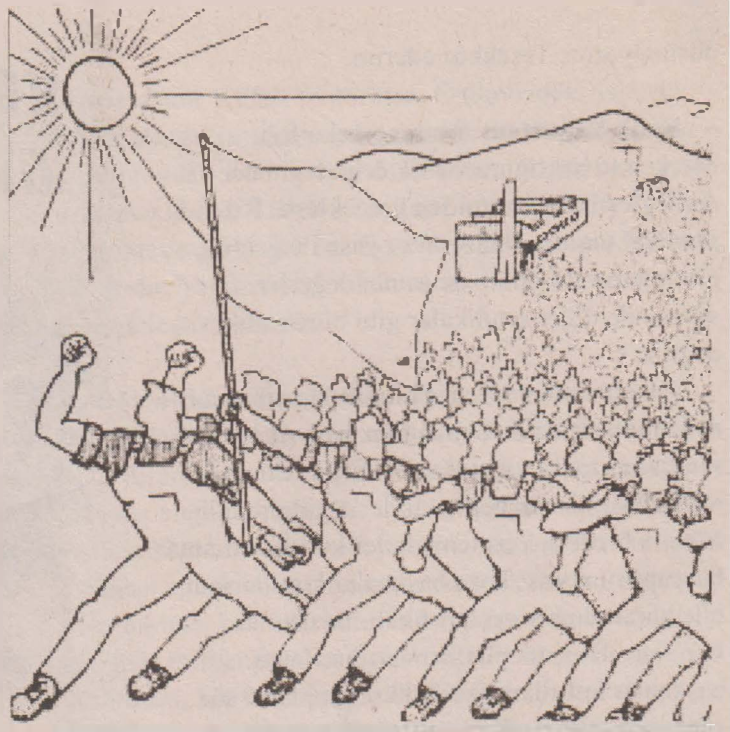
çok üzerinde bir gelir elde etmeye başlıyor. Danışmanlar, makam arabaları vs derken konformist bir yaşam başlıyor. Artık bu sendika yöneticisi veya başkanı mevcut durumunu muhafaza etmek için uzlaşmacılığa ve bürokratizme saplanıyor. Tam da burada bizim konfederasyonumuzda ve sendikamızda durum böyle değil. Tüzüğümüze göre çalışırken ne kadar maaş alıyorsa sendika yöneticisi ya da başkanı olduğunda da o kadar maaş almaya devam ediyor. KESK'in ve sendikalarımızın işçi sendikalarındaki gibi bürokratlaşmaması bir ölçüde bununla ilgilidir. Bunu söylerken, tüm sınıfa yabancı kararların alınmasını sadece buna bağlamıyorum. Bu birçok nedenden biridir. Asıl mesele, mücadeleye bakış tarzıdır. Sokağa, eyleme, özgürleşmeye diye slogan atan sendika tabanına kulaklarını tıkayan, sokağa çıkmaktan korkan, sendikaların tabanındaki devrimci-ilerici işçileri dışlayan tasfiye etmeye çalışan anlayışlar hala varlığını korumaktadır.

Bunu aşmak için sendika yönetimlerden bir şey yapmasını beklemek doğru bir beklenti olmaz. İşçiler ve emekçiler gerekirse sendika yönetimlerine rağmen kendi komitelerini oluşturmalı, kendi dayanışmalarını yaratmalıdır.

Dönem dönem kamu emekçileri sendikalarında da bu durum gözlense de KESK hala yarattığı gelenekle toplumsal muhalefetin en dinamik unsurudur. Özellikle geride bıraktığımız 2 yıl içinde, sendikamız BTS ve İzmir Şubemiz 25 Kasım grevinden 16 Aralık dayanışma grevine TEKEL işçilerine verdiği destek açlık grevlerinden, 4 Şubat ve 26 Mayıs grevine kadar "nasıl bir mücadele" verilmesi gerektiğini tüm kamuoyuna göstermiştir. Zaten bizim işkolumuz demiryollarından limanlardan ve hava meydanı çalışanlarından oluşmaktadır. Dolayısıyla gerek örgütlenme anlayışımız gerekse üye yapımız kamu çalışanı (memur) kavramından çok "işçi" kavramına yakındır. Bizim çalışma alanımız emeğin yoğun olduğu bir sektördür. Yani sömürüyü de, ezilmeyi de işçi sınıfıyla benzer ölçülerde yaşamaktayız. Yani bizim sendikamız "işçileşmiş" bir sendikadır. Yani biz istesek de tabanımız bizi bürokratlaştırmaz. Hoş bizim de böyle bir düşüncemiz yok.

Zeynel Abidin Kaplan: Bürokratizm ve yabancılaşma diye tanımlamak istiyorum sendikal alanda meydana gelen yönelimi. Aslında bu sorunun cevabı da yine taban inisiyatifi konusunda gizli.

Sendikal mücadelede en çok dikkat edilmesi gereken konu tabandan kopuk bir yönetici grubunun

meydana gelmesidir ki bu bir şekilde oluşmuştur. Tabandan kopuk bir yönetici sınıftan beklenen en tipik davranış ise bürokratizm ve yabancılaşma diye adlandırılan sapmadır. Bu bir sendikal zehirlenme süreci diye adlandırılabilir. Bu zehirlenmeye verilebilecek en iyi panzehir ise taban inisiyatifidir.

Yönetim ve sendikal kurullardaki boşluklar ancak tabandan yaratılan bir iradeyle aşılabilir bunun en çok ete kemiğe büründüğü ortamlar ise genel kurul süreçleridir.

Biz SES Manisa Şubesi olarak genel kurul sürecine böyle bir irade ile hazırlanıyoruz. Yönetim, denetleme ve disiplin kurullarına kimlerin geleceğini işyerlerinin inisiyatifine bırakıyoruz.

Şube çalışma alanımızı, her bölge eşit olmak kaydıyla, yedi ayrı bölgeye ayırıyor ve her çalışma bölgesine kendi yönetim kurulunu belirleme ve genel kurula önerme fırsatı tanıyoruz. Gündemi ittifaklarla kilitlemeden, kimin yönetime geleceğine doğrudan işyerleri karar versin ve önümüzdeki üç yıllık dönemde de kendi bölgesinden seçilen yöneticisine sahip çıksın istiyoruz.

Tüm bunların yanında genel kurulu seçim gündeminden öte üyelerin yani kamu emekçilerinin kendi gündemleri olan konularda programlı bir hazırlık ile mücadele iradesini ortaya çıkaracak çalışmalar planlıyoruz.

Bizler ancak benzer bir modelin yaygınlaşması ile kurulların oluşturulması ve programların, önerilerin tartışıldığı bir genel kurul sürecinin ön açıcı olacağını

düşünüyoruz. Teşekkür ederim.

Fatih Yoğurtcu: Kamu emekçileri hareketine baktığımızda ilk örgütlenmeler dernekleşmeler üzerinden gerçekleşti. Biz sendikal yaşama 4688 sayılı yasa ile geçtik. Geçmişten aldığımız devrimci değerler sayesinde diğer sendikalar gibi bürokratik değiliz.

Tabanın karar süreçlerine katılamamasının nedeni yukarıda da belirttiğim gibi sendikamızdaki yapısal sorunlardır. Bu da tüzükte yapılacak değişikliklerle giderilebilir. Mesela bizde iş yeri temsilciler kurulu var ama bir yaptırımı yok, keza başkanlar kurullarının bile karar alma süreçleri tıkalı. Başkanlar kurulları danışma platformlarıdır. Zaten başkanlar kurulları da sendikal grupların söz söylediği yerlere dönüşmüştür. Örgütsel sorunların konuşulduğu yerler olmaktan çıkmıştır.

Bizim yapmamız gereken işyeri meclisleri oluşturmak. Bu meclisler işyeri sorunlarından tutunda ülke gündemine kadar bir dizi sorunu tartışıp karar alabilmeli. Alınan bu kararlar yukarılara ulaştırılmalı.

Mesela Manisa şubenin 1700 üyesi var. 7 yöneticinin yetişebileceği durumlar, yerler ortadadır. Ama biz Manisa'yı bölgelere bölsek, bölgelerde meclisler oluştursak ve koordinasyonu iyi sağlarsak sorumluğun bir kısmını 7 kişinin omuzlarından kaldırsak, tabanı da sendikal mücadeleye ancak böyle katabiliriz diye düşünüyorum.

Son olarak diyebilirim ki sorunlarımız ağır. Ama bu sorunları genel kurul süreçlerine giderken 3 senden 5 benden pazarlığına girilmeden genel kurulları örgütleyebilirsek sorunlarımızı çözebilir ve saldırılara da tok bir cevap verebiliriz diye düşünüyorum.

Tokat BTS Üyesi: Bürokratikleşme alınan karaların tabana dayanmaması, tersinden bir ifadeyle sendika yönetimlerinin tüm üyeler adına karar almasıdır. Sendikadaki tüm üyelerin karar alma süreçlerine katılması, sendika içi demokrasinin bürokrasinin panzehiri olarak hızla kurumsallaştırılması ve ilke olarak kabul edilip bir program haline getirilmesi acil bir ihtiyaçtır. Üyelerin toplantılarla, seminerlerle doğru bilgiye ulaşması, sendikaların şeffaflaşması, bütçe

gelir-gider durumlarının açıklıkla üyelere bildirilmesi alınabilecek ilk önlemlerdir. Hem sendikal süreç hem de sendika siyaset ilişkisi vb. konularda üyeler tarafından canlı tartışmaların yapılabileceği imkânlar sağlanmalıdır.

Artık öyle bir duruma gelinmiştir ki sendika kaynaklarının yöneticiler tarafından kendi kişisel ihtiyaçları doğrultusunda kullanılması bile bir meşruluk kazanmaya başlamıştır.

Yurdagül Şahin Demir: Bürokratizm, emekçilerin kuruma yabancılaşması, o kurumu kendisinin dışında ve üstünde bir olgu olarak görmesiyle ortaya çıkan çok yönlü etkilere sahiptir. Her şeyden önce bürokrasi tipik burjuva parlamenter anlayışın sendika düzeyinde kendisini göstermesini getirir. Emekçi burjuva parlamentolarında olduğu gibi seçim zamanı oyunu kullanır ve amacı sadece yönetimi belirlemekle yetinir. Bu durum yönetimlere kısa bir süre hoş görünür ancak emekçiler bunun devamında sendikaları boşaltınca mücadeleye yabancılaşınca sendikalar kısır bir duruma girerler. Sendika mükemmel bir programa sahip olsa bile artık onu hayata geçirebileceği bir kitlesi yoktur. Bunun devamı uzlaşmacılık ve pasifizmdir.

Bu durumun aşılması öncelikli olarak sendika bürokrasisinin alt edilmesiyle mümkündür. Sendika içi demokrasi, üyelere karşı şeffaflık, hesap verilebilirlik, dar grupçu anlayışın reddedilmesi ve işyeri temelli örgütlenme hem sendika bürokrasisinin alt edilmesinde hem de mücadelenin yükseltilmesinde alınabilecek ilk önlemlerdir.

Nurettin Parlak: 4688 sayılı güdük Kamu Sendikaları Kanunu'ndan sonra KESK dar grupçu oportünist siyasi kurumların yönetimleriyle gittikçe daralmaktadır. Ancak grupların varlık buldukları sendikacılıktan kurtularak, grupların destek verdikleri sendikal mücadele perspektifleri ile aşılabilir. Toplumsal dinamik bir sendikal mücadele ile hem KESK'in hem emek ve demokrasi mücadelesinin önü açılabilir.

Aydın Arı: Sendikal bürokrasi üzerinde ciddi düşünce üretmek gerekir. Çözümü kolay değil. Her örgüt bürokrasi üretir. Ancak önemli olan otoriterizm ve kırtasiyecilik üretilmemesidir. Öte yandan uzlaşma sendikacılık için kaçınılmazdır. Pazarlık ve sözleşme sürecini uzlaşma olmadan yürütmek kolay olmaz. Ancak bu soruda belirtilen "uzlaşmacılık" daha farklı geri bir duruma işaret ediyor. Oda sendika yönetimlerinin üye tabanıyla birlikte, ideolojik mücadele ve eylem hattının çizilmesinde gereken çabayı yeterince harcamamasındandır. Tıkanmanın aşılması için, en küçük birimlerden (işyeri meclisleri vb.) eylem ve mücadele pratiği üretilmesi gerekir.

Erkin Başer: KESK ve bağlı sendikalarda, her ne kadar şube ve temsilcilik örgütlenmesi yaygın ve yerleşmiş bir yapı da olsa, merkezî yönetim işyeri temelli bir örgütlenmenin önündeki en büyük engeldir. İşyeri temelli örgütlenme; taşeron firma işçileri, farklı işkollarında çalışan kamu emekçileri ve hizmet alanların (hasta, öğrenci vb.) birlikte mücadelesine zemin oluşturacaktır. Merkezî yönetimler, gerek genel politikaların üretilmesi gerekse yerel çabaların desteklenmesi açısından çok yetersizdir. Hatta aksi yönde bir çabanın sarfedildiği bile söylenebilir. Bu durum şaşırtıcı değildir elbette. Türkiye'nin sınıf mücadelesi açısından genel politik ikliminin bir yansımasıdır KESK'te görülen. Önümüzdeki yılların sosyal demokrasiden medet umulan bir dönem olması olasılığı yüksektir. Sosyal demokrasi pek tabii ki uzlaşmacıdır ve Türkiye özelinde bürokratiktir. Söylemeye gerek var mı: Sosyal demokrasi emekçilere zararlıdır. Yapılması gereken ideolojik farkların belirginleştirilmesidir.

Bülent Koç: Bugün baktığımızda bu kesimler, sendikalara çöreklenmiş vaziyetler. Bilindiği gibi 3-4 Mart direnişinin başarıya ulaşmasını bu sakat sendika anlayışı engellemiştir. Bu anlayışlar, tarihsel olarak her zaman, söylem ve eylem ayrılığı içindeler. Bu durumun aşılması ancak ve ancak sınıf mücadelesinde militanca tavır takınan kesimlerin hızla bir araya gelmesi, gereksiz tartışmalardan sıyrılarak, sıkı bir çalışma yürütmesi, sınıfa ulaşmada etkili bir araç olan sendikalara hakim olmaları gerekmektedir. Bunun için bir tek insana dahi ihtiyaç vardır. O zaman bütün üyelere ulaşmak, onların süreçle ilgili görüşlerini almak ve bu örgütlenmeleri rayına oturtmak gerekmektedir. Aksi takdirde genel kurulların parmak demokrasisine dönüşmesi engellenemez. O parmakların da hedefinde emekçi yığınların olduğu unutulmamalıdır. Teşekkür ederim.

Eğitim Sen Kayseri şubesinde genel kurul toplantısı...

Eğitim-Sen Kayseri şubesinde 04.12.2010 tarihinde genel kurul gündemli İşyeri Temsilciler Kurulu toplantısı yapıldı. Toplantı işyeri temsilcilerinin söz hakkı alarak etkin katılımı açısından dikkat çekiciydi.

Açılış konuşmasında şube başkanı Sedat Ünsal yaşanan KPSS süreci YÖK, üniversitelerin polis karakollarına dönüştürülmesi, türban ve iktidarın türban konusunu suistimali, eğitim sorunları, kalabalık sınıflar, güvencesiz çalışma, 657 sayılı kanun tasarısı, siyasi kadrolaşma, 18.MEB Şurası, genel kurul süreci ve tarihleri, KESK'de yaşanan taciz iddiaları ve 22 Ocak'ta yapılacak olan kutlama programına değindi. Daha sonra işyeri temsilcilerinin konuşmalarına geçildi.

İşyeri temsilcilerinin konuşmalarında, yapılan basın açıklaması şeklinde eylemlere üyelerin çekilemeyişi, aynı yüzlerin olması, Kayseri yerelinde özgün eylemlerin konulmaması, eylemlerde merkezden gelen haberlerin beklenmesi ve ona göre hareket edilmesi, sendikaların bürokratlaşması, yaklaşan seçimlerin demokratik ortamlarda yapılması, taciz iddialarıyla ilgili sendika disiplin kurulunun işletilmemesi, KESK'de yaşanan daralma, fiili meşru-militan mücadeleden kopularak giderek tabandan uzaklaşılması, hak alıcı eylemlerin yerini protestocu-günü kurtarma amaçlı basın açıklamalarının alması, grevin uyarı amaçlı kullanılması ve sonuçsuz bırakılması, genel kurulların grupların yönetimlerde yer alma amaçlı pazarlıklara konu edilmesi gibi konulara değinildi.

Ayrıca bir önceki yönetim tarafından, geçmişte yapılanlar ve şu anki yönetimde yapılanlarla ilgili kıyaslamalar yapılarak suçlamalarda bulunuldu. Yaşanan tartışmaların ardından sendika başkanı Sedat Ünsal yapılan eleştirilerin Eğitim Sen geleneğine uygun olarak dikkate alınacağını vurguladı ve AKP'nin tekrar iktidar olması halinde neo-liberal politikaların gündeme geleceğini, bu yüzden de nitelikli yönetimlerin oluşturulması gerektiğini belirtti.

Toplantıya yaklaşık 55 kişi katıldı.

Bir Eğitim Sen üyesi-Kayseri

Manisa'da 4-C paneli

KESK'e bağlı Tarım Orkam Sen Sendikası tarafından Manisa'da 7 Aralık günü 4-C ile ilgili bir panel gerçekleştirildi. Panele katılımcı olarak Manisa Tarım Orkam Sen Şube Başkanı Veli Yaprak, İzmir Tarım Orkam Sen Şube başkanı Amet Bahar, İzmir Barosu'ndan Av. Olgun Soydan katıldı.

İlk konşmayı Manisa Şube başkanı Veli Yaprak yaptı. Yaprak konuşmasına 1980 sonrası uygulamaya sokulan neo-liberal saldırıları anlatarak başladı. Bu saldırıların temel ekseninin kamu alanını tasfiyeye yönelik olduğunu belirten Yaprak, kamuda çalışan emekçiler için de esnek ve güvencesiz çalışma modelinin uygulamaya sokulduğunu söyledi. Özelleştirmenin sonuçlarına değinerek sözü İzmir Şube Başkanı Ahmet Bahar'a bıraktı.

Ahmet Bahar'da konuşmasına özelleştirmelerlerin 12 Eylül askeri darbesinden sonra hayata geçirildiğini, birçok kazanımın ortadan kaldırıldığını, emekçilerin sisitemli bir şekilde yoksullaştırıldığına dikkat çekerek *"Artık kamu kuruluşlarında 4-C, 4-B, 4-A gibi ayrımlara bakmadan çalışanların ortak örgütlenmesini savunmalıyız."* dedi. TEKEL işçilerinin mücadelesinin örnek bir direniş olduğunu belirten Bahar, güvencesiz çalışanlar KESK'te örgütlenmeye çağrı yaptı.

Son sözü Av. Olgun Soydan aldı. Soydan konuşmasına TEKEL'deki 4-C uygulamasından başlayarak hükümet tarafından yapılan benzer düzenlemeleri sırasıyla aktardı. TEKEL işçilerinin Ankara'daki 78 günlük direnişiyle 10 ay olan çalışma süresini 11 aya çıkarıldığını, ücretlerde ise kısmı bir iyileşme sağlandığnı ancak bu iyileştirmelerin iş güvencesiz ve esnek çalışmayı ortadan kaldırmadığına değinen Soydan "4-C uygulamasının devletin sosyal hareketi önlemek amacıyla, kamu kurumlarında çalışan emekçilerin, emeklilik sürelerini doldurmalarını bekleyerek geçiştirmeye çalıştığını" belirtti.

İkinci bölüm soru cevap şeklinde gerçekleşti. Sorular ağırlıklı olarak emekçilerin görevlendirildikleri bakanlıklarda ne iş yapacakları ve statülerinin ne olduğu, bakanlıklar arasında geçişin olup olamayacağı, tayin durumunun yapılıp yapılamayacağı noktalarına odaklandı. Emekçiler bu bölümde sendikalara güvensizliklerini de dile getirdiler. Sözü alan bir TEKEL işçisi Tek Gıda-İş Sendikası ve Sendika Başkanı Mustafa Türkel'i eleştirerek tepkisini dile getirdi. Hareketli tartışmaların yaşandığı ortak mücadele çağrısıyla son buldu. Panele 60 kadar emekçi katıldı.

Bir eğitim emekçisi-Manisa

Eğitim Şurası misyonunu gerçekleştirdi

Eğitim Şuraları 1921'den bu yana yapılagelmektedir. Bu bağlamda 1-5 Kasım 2010 tarihleri arasında 18. Eğitim Şurası gerçekleştirildi. Eğitim Şurası'na Milli Eğitim Bakanı, üst düzey bürokratlar, il milli eğitim müdürleri, bazı akademisyenler ve sendika temsilcileri katıldı.

'Eğitimde 2023 Vizyonu' adıyla düzenlenen şurada;

1- Öğretmen yetiştirilmesi, istihdamı ve mesleki gelişimi

2- Eğitim ortamları, kurum kültürü ve okul liderliği

3- İlköğretim ve ortaöğretimin güçlendirilmesi, ortaöğretime erişimin sağlanması.

4- Spor, sanat, beceri ve değerler eğitimi

5- Psikolojik danışma, rehberlik ve yönlendirme

konuları tartışıldı. Beş gün boyunca yapılan tartışmalara aşağıda belirtilen konular damgasını vurdu.

- Okullardaki güvenlik sorunlarını çözebilmek için eğitimden geçirilmiş güvenlik görevlileri istihdam edilmesi,

- Sözleşmeli öğretmenlik ile ilgili komisyon önerisi olarak Genel Kurul'a iletilen "öğretmenlerin istihdamında kullanılan kadrolu, sözleşmeli, ücretli gibi farklı uygulamaların kaldırılarak tek tip istihdam modeline geçilmesi, bir perspektif plan çerçevesinde eğitim personelinin performansa dayalı, özendirici yöntemlerle ve isteğe bağlı olarak sözleşmeli hale geçirilmesi için çalışmalar yapılması" (kadrolu istihdam biçiminde değiştirildi)

- Cinoğlu'nun "okullara askeri anlayışın yansıtılmamasını" savunan görüşü 'andımız' kaldırılsın' teklifi (reddedildi),

- 24 Kasım Öğretmenler Günü'nün kutlandığı ay öğretmenlere birer maaş ikramiye verilmesi ve ek ders saat ücretinin 12 TL'ye çıkarılması (kabul edildi),

- Özel okullara maddi destek verilmesi,

- Eğitim öğretim 1+4+4+4 olmak üzere 13 yıla çıkarılmasına oy birliği ile karar verildi.

Şuranın, okullarda yaşanan sorunları, güvenlik açısından ele alması öğrencilerin ve öğretmenlerin psikolojik baskıya daha fazla maruz kalacağını gösteriyor. Güvenlik görevlilerinin alt kademe okullara kadar girmesi elbette sadece "güvenlik" olarak değerlendirilemez. Burada asıl amaç, sorgulayan, merak eden, tartışan öğrencilerle, hakkını arayan ve bunun için mücadele eden eğitim emekçilerinin sindirilmeye çalışılmasıdır.

Okullardaki askeri anlayışın varlığı ve her sabah "andımızın" dayatılması, şovenizmin ırkçılığın ve ulusal eşitsizliklerin devam edeceğini göstermektedir. Okullarda zorunlu din derslerinin gündeme bile alınmaması mezhepsel ayrımcılığın inkârın ve asimilasyonun devam edeceğini göstermektedir.

Kamu personel istihdamı üzerine yapılan tartışmalar göstermektedir ki sözleşmeli personel uygulaması genelleştirilerek devam edecektir. Devlet bununla da yetinmek istememekte, eğitimin ticarileşmesinin önünü açmak amacıyla her türlü engeli kaldırmaya çalışmaktadır. 657'de yapılan değişiklikler ve özel okullara yapılan desteğin artırılmak istenmesi, eğitimin kamusal bir hak olmaktan çıkartılıp, paralı hale getirilmesi amaçlanmaktadır. Kamu emekçisine geleceğiniz iki dudağımızın arsında diyerek gözdağı verilmektedir.

24 Kasımda verilecek olan bir maaşlık ikramiye ise yapılanları hasıraltı yapabilmek ve kamu emekçisine bir parmak bal vererek susturmak amacıyla karar altına alınmıştır.

18. Eğitim Şurası eğitim emekçilerinin var olan hakları gasp edilmek istendiğini ortaya koymuştur. Bugüne kadar olagelen şuralara baktığımızda şuralar eğitim programlarını veya ihtiyaçlarını tartışmak yerine hükümetin bu alanda yapmak isteğinin tartışılıp meşrulaştırıldığı yerler olmuştur. Şuralarla hükümet programları arasında her zaman bir uyum olmuştur. 18. Eğitim Şurası da aynı misyonu yerine getirmiştir. Şura, hükümetin kamu istihdam politikasını ve kamu hizmet anlayışını ortaya koymuş neo-liberal (eğitimin ticarileşmesi, paralı hale getirilmesi, kamu emekçilerinin ücretli-sözleşmeli statüye getirilmesi vb.) politikaların tartışılıp, meşrulaştırıldığı bir platforma

dönüşmüştür.

Eğitim-Sen'in "Şura katılımcı ve demokratik değil!" gerekçesiyle şurayı terk etmesi ancak eylemli bir tutum da geliştirmemesi doğru bir tutum değildir. Kamu emekçilerinin temsili, hükümet yanlısı bir politika izleyen Eğitim Bir-Sen'le, şovenist-ırkçı Türk Eğitim-Sen'e bırakılmıştır. Eğitim-Sen masadan kalkmayı, toplantıları terk etmeyi bir alışkanlık haline dönüştürmüştür. Kürsünün terk edilmesi yerine kamu emekçilerinin sorunlarını dillendirmek, hükümetin ve sermayenin tüm yıkım politikalarını teşhir etmek için kullanılması daha doğru bir tutum olurdu Aynı zamanda şuranın gerçekleştiği beş gün boyunca kamu emekçileri eylemlerle basın açıklamalarıyla konferanslarla şuraya müdahale edebilir şura hem sokaktan hem de kürsüden kuşatılabilirdi.

Bir grup Eğitim-Sen üyesi/Tokat

Kamu Emekçileri Bülteni 36 * Fiyatı: 1 TL *Aralık 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sk No:5/3 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92